

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 12/2025 van 27 februari 2025

Betreft: een ontwerp van koninklijk besluit *tot regeling van de wijze waarop de kennisgevingen in het kader van de wet van 26 juni 1990 inzake de bescherming opgelegd aan een persoon met een psychiatrische aandoening moeten gebeuren en tot bepaling van de gegevens die deze kennisgevingen moeten bevatten* (CO-A-2024-297)

Trefwoorden: persoon met psychiatrische aandoening – beschermingsmaatregelen – kennisgevingen - voorzienbaarheid

Originele versie

Introductie:

In het kader van de in de wet van 26 juni 1990 ingeschreven procedures ter bescherming van een persoon met een psychiatrische aandoening, worden kennisgevingsverplichtingen voorzien met betrekking beslissingen inzake beschermingsmaatregelen, zoals een beschermende observatieperiode of een vrijwillige behandeling onder voorwaarden, en dit tussen en ten aanzien van de diverse betrokken actoren (waaronder de gerechtelijke overheden, betrokken artsen, de persoon met een psychiatrische aandoening en diens nabije omgeving).

Het advies betreft een ontwerpbesluit dat uitvoering moeten geven aan artikel 36, 6° van voormelde wet van 26 juni 1990, waarin de Koning wordt gemachtigd de wijze te regelen waarop de kennisgevingen in het kader van deze wet moeten gebeuren en de gegevens te bepalen die deze kennisgevingen bevatten.

De Autoriteit herhaalt (onder verwijzing naar advies 151/2023) het belang van het doorvoeren van een algemene herziening van de wet van 26 juni 1990 teneinde deze in zijn geheel (en in het bijzonder op het vlak van de kennisgevingen en op het vlak van het register waarvan sprake in artikel 10 van

deze wet) in overeenstemming te brengen met de vereisten van het legaliteits- en voorzienbaarheidsbeginsel.

De Autoriteit adviseert voorts om het uitbrengen van het ontwerpbesluit te heroverwegen en gebeurlijk te vervangen door een punctuele aanvulling van de wet van 26 juni 1990 teneinde de leesbaarheid en het goed begrip van het geheel te bevorderen.

De Autoriteit is voorts van oordeel dat, in voorkomend geval, een aantal concrete aanpassingen zich opdringen in de tekst van het ontwerpbesluit.

Voor de volledige lijst van opmerkingen, wordt verwezen naar het dispositief.

De Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de "Autoriteit"), aanwezig: mevrouw Cédrine Morlière en mevrouw Griet Verhenneman en de heren Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel en Gert Vermeulen;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op artikel 43 van het Reglement van interne orde volgens hetwelk de beslissingen van de Autorisatie- en Adviesdienst bij meerderheid van stemmen worden aangenomen;

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op het verzoeken om advies van de heer Paul Van Tigchelt, minister van Justitie (hierna "de aanvrager"), ontvangen op 24 december 2024;

Gelet op de bijkomende stukken, ontvangen op 10 januari 2025; gelet op de bijkomende inhoudelijke toelichting, ontvangen op 3 februari 2025;

Brengt op 27 februari 2025 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De aanvrager verzoekt om het advies van de Autoriteit aangaande een ontwerp van koninklijk besluit *tot regeling van de wijze waarop de kennisgevingen in het kader van de wet van 26 juni 1990 inzake de bescherming opgelegd aan een persoon met een psychiatrische aandoening moeten gebeuren en tot bepaling van de gegevens die deze kennisgevingen moeten bevatten* (hierna "het ontwerpbesluit").

Context en voorgaanden

2. Bij de wet van 16 mei 2024¹ werd de wet van 26 juni 1990 *betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke* (hierna "de wet van 26 juni 1990") herzien, onder meer wat betreft de mogelijke beschermingsmaatregelen die kunnen worden genomen ten aanzien van de persoon van de geesteszieke (zo werd naast de beschermende observatiemaatregel ook de vrijwillige behandeling onder voorwaarden als beschermingsmaatregel ingevoerd), waarbij ook meer nadruk wordt gelegd op het betrekken en informeren van de betrokkenen en diens nabije omgeving². In dit verband werden o.m. een aantal wijzigingen aangebracht aan de wijze van kennisgeving van beslissingen betreffende de persoon met een psychiatrische aandoening, in het bijzonder ten aanzien zijn/haar nabije omgeving.

3. In het kader van de verschillende in de wet van 26 juni 1990 ingeschreven procedures worden immers kennisgevingsverplichtingen voorzien met betrekking tot de mogelijke beslissingen die kunnen worden genomen ten aanzien van de persoon met een psychiatrische aandoening (verzoekschrift/vonnis/beslissing inzake het opleggen/opheffen/verlengen/wijzigen van beschermende maatregelen, beslissingen met betrekking tot modaliteiten van deze beschermende maatregelen, ontvluchting, ...) en dit tussen en ten aanzien van de diverse betrokken actoren, zoals de betrokken magistraten (vrederechter en procureur des Konings), de belanghebbende die om de maatregel verzocht, de directeur van de instelling en/of arts-diensthoudaar waar een beschermingsmaatregel wordt uitgevoerd, de betrokken (behandelend) arts-psychiater, de persoon met een psychiatrische aandoening zelf evenals diens advocaat en, in voorkomend geval, diens wettelijke vertegenwoordiger, vertrouwenspersoon, bewindvoerder, evenals diens nabije omgeving (echtgenoot, wettelijk of feitelijk samenwonende, mede-ouder, ...).

¹ Wet van 16 mei 2024 *houdende diverse bepalingen betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke* (hierna "de wet van 16 mei 2024").

² Het gaat hierbij veelal om de echtgenoot, de wettelijk samenwonende en de persoon met wie de zieke een feitelijk gezin vormt. Ingeval de zieke het ouderlijk gezag heeft over de persoon van een kind, gaat het hier ook om de andere ouder en, in voorkomend geval, de persoon aan wie het minderjarig kind is toevertrouwd. (zie p. 31 van de Memorie van toelichting bij voormelde wet van 16 mei 2024.

4. Het nieuw ingevoerde artikel 36, 6° van de wet van 26 juni 1990 stipuleert dienaangaande: *"De Koning kan: (...) 6° de wijze regelen waarop de kennisgevingen in het kader van deze wet moeten gebeuren en de gegevens bepalen die deze kennisgevingen bevatten."*

Het thans voor advies voorliggende ontwerpbesluit beoogt hieraan uitvoering te geven.

5. De Autoriteit sprak zich op 20 oktober 2023 in advies nr. 151/2023³ uit omtrent het voorontwerp van wet *tot wijziging van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke*.

De Autoriteit wees daarin o.m. *"op het belang van het doorvoeren van een algemene herziening van (de wet van 26 juni 1990) teneinde deze in zijn geheel in overeenstemming te brengen met de vereisten van de artikelen 8 EVRM, 6.3 AVG en 22 van de Grondwet"*.⁴

De Autoriteit was tevens van oordeel dat o.m. volgende aanpassingen zich opdrongen:

- *"de nadere precisering van de precieze doeleinde(n), de verwerkingsverantwoordelijke(n) en de verwerkte (categorieën van) persoonsgegevens in het kader van de door de artikelen 21, 23, 28, 29, 31, 50 en 55 van het voorontwerp voorziene kennisgevingen van (rechterlijke) beslissingen en maatregelen genomen ten aanzien van de persoon met een psychiatrische aandoening;*
- *de nadere precisering van de doeleinde(n), de verwerkingsverantwoordelijke, de verwerkte (categorieën van) persoonsgegevens en de bewaartermijn van de persoonsgegevens opgenomen in het in artikel 10 van de wet van 25 juni 1990 bedoelde register in een formele wettelijke norm en*
- *het voorzien van passende technische en organisatorische waarborgen ter bescherming van de in het in artikel 10 van de wet van 26 juni 1990 bedoelde register opgenomen persoonsgegevens."*

6. Met betrekking tot voormelde kennisgevingen wees de Autoriteit in voormeld advies nr. 151/2023 o.m. op het volgende:

- *"Hoewel de doeleinde(n) van bepaalde van de in de wet van 26 juni 1990 voorziene kennisgevingen van beslissingen en maatregelen voor de hand liggend zijn (bijvoorbeeld wat betreft de kennisgeving aan de familie en nabije omgeving van de betrokkene), is zulks niet het geval voor alle voornoemde bepalingen. (...) Met het oog op de transparantie en voorzienbaarheid ten aanzien van de betrokkenen, verdient het aanbeveling de doeleinden van de onderscheiden kennisgevingen bijgevolg geval per geval nader te preciseren."*(randnr. 19);
- *"De Autoriteit stelt vast dat bij de diverse kennisgevingen voorzien in de wet van 26 juni 1990 (...) telkens meerdere personen en/of instanties betrokken zijn en dat de kennisgeving gebeurt door verschillende personen of entiteiten aan diverse ontvangers. Evenwel wordt niet gepreciseerd welke van deze personen of entiteiten als verwerkingsverantwoordelijke dient te worden beschouwd voor welke (categorieën van) persoonsgegevens in het kader van deze verwerkingen. Het is aangewezen hierin*

³ Advies nr. 151/2023 van 20 oktober 2023 *betreffende een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke* (zie <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-151-2023.pdf>).

⁴ De Autoriteit stelde immer vast dat de door het ontwerp omkaderde verwerkingen van persoonsgegevens een ernstige inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen inhouden. (zie randnr. 12 van advies nr. 151/2023)

duidelijkheid te scheppen en de verantwoordelijkheid van ieder van de betrokken actoren helder te bepalen.”(randnr. 23);

- *"Verder stelt de Autoriteit met betrekking tot de in voormelde artikelen voorziene kennisgevingen vast dat niet steeds de precieze modaliteiten van de betrokken kennisgeving in de wet worden gepreciseerd. (...) ⁵ Met het oog op de voorzienbaarheid voor de betrokkenen, en temeer gelet op de mogelijkheid van verzet, lijkt het aangewezen dit nader te preciseren. Ook wat betreft bepaalde kennisgevingen voorzien in de overige ter advies voorliggende bepalingen wordt niet steeds nader bepaald op welke wijze (schriftelijk, mondeling, al dan niet aangetekend, etc.) deze zullen plaatsvinden noch welke (persoons)gegevens hierbij aan elk van de verschillende ontvangers zullen worden meegedeeld.⁶" (randnr. 24);*
- *"Met het oog op het waarborgen van de naleving van het proportionaliteitsbeginsel en het beginsel van minimale gegevensverwerking vervat in voormeld artikel 5.1.c) AVG is het aangewezen in de wet te preciseren welke (categorieën van) persoonsgegevens in het kader van de hierboven vermelde kennisgevingen aan elk van de bestemmingen van deze kennisgevingen zullen worden gecommuniceerd. Tenminste is het noodzakelijk bepaalde grenzen aan te geven betreffende de (categorieën van) persoonsgegevens betreffende de persoon met een psychiatrische aandoening (...). Gelet op de (mogelijke) diverse doeleinden van de kennisgeving, al naargelang de bestemming ervan, is het aangewezen eveneens een onderscheid te maken in dit verband.⁷ (...)”(randnr. 25).*

7. Zowel het adviesaanvraagformulier, als de Memorie van toelichting bij voormeld nieuw artikel 36, 6° van de wet van 26 juni 1990⁸ -waaraan het voorliggend ontwerpbesluit uitvoering moet geven- vermelden uitdrukkelijk de betrachting om hiermee tegemoet te komen aan voormeld advies nr. 151/2023 van de Autoriteit.

⁵ *"Voor wat betreft de kennisgeving van de rechterlijke beslissingen betreffende de beschermingsmaatregelen (...) wordt in het voorontwerp gepreciseerd dat deze gebeurt door middel van de betekening van het beschikkend gedeelte aan de diverse ontvangers van de kennisgeving. Voor bepaalde kennisgevingen wordt gepreciseerd dat deze dienen te gebeuren per aangetekende brief (...). Evenwel voor wat betreft bijvoorbeeld de (nieuwe) kennisgeving voorzien in artikel 28 van het voorontwerp (...) betreffende de overplaatsing van de persoon met een psychiatrische aandoening naar een andere residentiële instelling met het oog op een geschiktere behandeling, wordt niet gepreciseerd op welke wijze voormelde beslissing ter kennis wordt gebracht aan de betrokkene zelf."*

⁶ *"Dit geldt bijvoorbeeld voor de kennisgeving(en) van de beslissing van de procureur des Konings na de klinische evaluatie (...), de kennisgevingen betreffende de beslissing tot verandering van behandelende arts (...) en de kennisgevingen betreffende de ontvluchting (en heropname) van de persoon met een psychiatrische aandoening aan o.m. de rechter, de procureur des Konings, de wettelijke vertegenwoordiger van de betrokkene en de andere belanghebbenden (...)".*

⁷ *"Zo rijst de vraag of het noodzakelijk is dat de persoon die de beschermingsmaatregel heeft gevraagd (m.n. "elke belanghebbende" in de zin van artikel 5, §1 van de wet) in het kader van de kennisgevingen steeds dezelfde informatie verkrijgt als bijvoorbeeld de Procureur des Konings of de arts van de betrokkene. Het komt de Autoriteit niet proportioneel voor indien zulks het geval zou zijn."*

⁸ De Memorie van toelichting (p. 57 en 58) preciseert dienaangaande het volgende:

"Anderzijds wordt in navolging van het advies nr. 151/2023 van de Gegevensbeschermingsautoriteit een bijkomende delegatie aan de Koning ingevoerd m.b.t. het regelen van de wijze waarop de kennisgevingen in het kader van deze wet moeten gebeuren en het bepalen van de gegevens die deze kennisgevingen zullen bevatten.

Er wordt voor geopteerd om de modaliteiten en gegevens van de kennisgevingen verder te regelen via een delegatie aan de Koning. Deze informatie met betrekking tot elke specifieke kennisgeving zal overzichtelijker bepaald kunnen worden in een uitvoeringsbesluit en biedt ook de mogelijkheid om, met het nodige respect voor de GDPR-vereisten, deze informatie sneller aan de passen wanneer daartoe nood zou zijn vanuit de praktijk bij het uitvoeren van de wet of wanneer daartoe verder nood zou zijn vanuit het oogpunt van de bescherming van persoonsgegevens."

8. De Autoriteit zal hieronder nagaan of en in welke mate het ontwerpbesluit en de daarin omkaderde gegevensverwerkingen stroken met de gegevensbeschermingsprincipes zoals deze voortvloeien uit de AVG en de WVG.

II. ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

A. Voorafgaande opmerking inzake het voorzienbaarheids- en legaliteitsbeginsel

A.1. Herhaling van de principes

9. De Autoriteit brengt in herinnering dat elke verwerking van persoonsgegevens een rechtmatigheidsgrond moet hebben, zoals bepaald in artikel 6, lid 1, van de AVG. Gegevensverwerkingen die bij een normatieve maatregel zijn ingevoerd, zijn bijna altijd gebaseerd op artikel 6, lid 1, punt c) of e), van de AVG⁹.

10. Krachtens artikel 22 van de Grondwet, artikel 8 van het EVRM en artikel 6, lid 3, van de AVG, moet voor dergelijke verwerkingen duidelijke en nauwkeurige regelgeving gelden, waarvan de toepassing voor de betrokkenen voorzienbaar moet zijn¹⁰. Met andere woorden, de regelgeving die de gegevensverwerking regelt of waarvan de toepassing een gegevensverwerking met zich meebrengt, moet voldoen aan de vereisten van voorzienbaarheid en nauwkeurigheid, zodat bij lezing ervan, de betrokkenen duidelijk kunnen begrijpen welke verwerkingen met hun gegevens zullen worden verricht en onder welke omstandigheden deze verwerkingen zijn toegestaan. Bovendien is het volgens artikel 22 *Grondwet* noodzakelijk dat de "wezenlijke elementen" van de gegevensverwerking door middel van een formele wettelijke norm worden vastgesteld.

11. Overeenkomstig voormeld legaliteits- en voorzienbaarheidsbeginsel, moet de wetgevingsnorm duidelijkheid scheppen inzake de essentiële verwerkingselementen, inzonderheid het (de) precieze en concrete doeleinde(n) en de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke(n) (tenzij dit duidelijk is).

⁹Artikel 6, lid 1, van de AVG: "*De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan: (...)*

c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust; (...)

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen; (...)".

¹⁰ Zie ook overweging 41 van de AVG.

Voor zover de beoogde gegevensverwerkingen een belangrijke inmenging vertegenwoordigen in de rechten en vrijheden van de betrokkenen¹¹, wat in casu alleszins het geval is¹², moet de wetgevingsnorm daarenboven in principe toelaten volgende aanvullende (essentiële) verwerkingselementen duidelijk af te bakenen:

- de (categorieën van) gegevens die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van dit (deze) doeleinde(n);
- de categorieën van betrokkenen wiens gegevens zullen worden verwerkt;
- de maximale bewaartermijn van de gegevens;
- de (categorieën van) ontvangers aan wie de gegevens worden meegedeeld, evenals de omstandigheden waarin en de redenen waarom de gegevens worden verstrekt;
- in voorkomend geval en voor zover noodzakelijk, de beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 tot 22 en 34 AVG.

12. Artikel 22 Grondwet verbiedt de wetgever om af te zien van de mogelijkheid om zelf te bepalen welke inmengingen het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer kunnen beknotten¹³. In deze context is een delegatie aan de uitvoerende macht "niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover deze delegatie voldoende nauwkeurig is omschreven en louter betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgelegd¹⁴".

A.2. Toepassing van de principes

¹¹ Er zal veelal sprake zijn van een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen wanneer een gegevensverwerking een of meerdere van de volgende kenmerken vertoont: de verwerking betreft een (grootschalige) verwerking van speciale categorieën persoonsgegevens (artt. 9 en 10 AVG) betreffende kwetsbare personen, welke de kruising of koppeling impliceert van persoonsgegevens afkomstig uit verschillende bronnen en dit voor toezichts- of controledoeleinden welke, in voorkomend geval, kunnen leiden tot een beslissing met negatieve gevolgen voor de betrokkenen. Bijkomend in aanmerking te nemen kenmerken zijn o.a.: een mededeling van de gegevens aan derden, een gebeurlijke beperking van de rechten van de betrokkenen en het voorzien in het gebruik van het Rijksregisternummer.

¹² De aanvrager geeft zelf in het adviesaanvraagformulier aan dat de verwerking betrekking heeft op bijzondere categorieën van persoonsgegevens als bedoeld in artikelen 9 en 10 van AVG en daarenboven (uitermate) kwetsbare personen betreft. De verwerking vindt voorst plaats voor toezichts- en controledoeleinden en kan, in voorkomend geval, leiden tot een beslissing met negatieve gevolgen voor de betrokkenen. De aanvrager wijst er eveneens op dat de gegevens worden meegedeeld aan derden.

¹³ Advies nr. 63.202/2 van 26 april 2018 van de Raad van State gegeven over een voorontwerp van wet "tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG, Parl.St. Kamer, 54-3185/001, blz. 21-122.

Zie in dezelfde zin volgende adviezen van de Raad van State:

- Advies 26.198/2, op 2 februari 1998 gegeven over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 11 december 1998 tot omzetting van de richtlijn 95/46/EG van 24 oktober 1995 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, Parl.St. Kamer 1997-98, nr. 49-1566/1, p. 108;
- Advies 33.487/1/3 van 18 en 20 juni 2002 betreffende een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 22 augustus 2002 houdende maatregelen inzake gezondheidszorg, Parl.St. Kamer 2002-03, nr. 2125/2, p. 539;
- Advies 37.765/1/2/3/4, op 4 november 2004 gegeven over een voorontwerp dat geleid heeft tot de programmawet van 27 december 2004, Parl.St. Kamer 2004-05, nr. 1437/2.

¹⁴ Zie eveneens Grondwettelijk Hof, Arrest nr. 29/2010 van 18 maart 2010, punt B.16.1; Arrest nr. 39/2013 van 14 maart 2013, punt B.8.1; Arrest 44/2015 van 23 april 2015, punt B.36.2; Arrest nr. 107/2015 van 16 juli 2015, punt B.7; Arrest nr. 108/2017 van 5 oktober 2017, punt B.6.4; Arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018, punt B.13.1; Arrest nr. 86/2018 van 5 juli 2018, punt B.7.2.; Advies van de Raad van State nr. 63.202/2 van 26 april 2018, punt 2.2.

13. Aangezien de Autoriteit ook reeds in voormeld advies nr. 151/2023 uitdrukkelijk wees *"op het belang van het doorvoeren van een algemene herziening van (de wet van 26 juni 1990) teneinde deze in zijn geheel in overeenstemming te brengen met de vereisten van de artikelen 8 EVRM, 6.3 AVG en 22 van de Grondwet"*, inzonderheid gelet op de belangrijke inmenging die de beoogde verwerkingen vertegenwoordigen in de rechten en vrijheden van de betrokkenen, betreurt de Autoriteit dat de aanvrager hiermee niet grondiger aan de slag ging in het licht van de recent (bij wet van 16 mei 2024) doorgevoerde wijziging van de wet van 26 juni 1990. Identiek aan de wijze waarop dit gebeurde in het licht van haar adviesaanvraag m.b.t het voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 26 juni 1990 (welke resulteerde in voormeld advies nr. 151/2023) 'rechtvaardigt' de aanvrager zulks ook in onderhavig adviesaanvraagformulier nog steeds als volgt: *"De beoogde verwerkingen in dit voorontwerp hebben een verbetering van de rechten en situatie van de hoofdbetrokkenen voor ogen. Wanneer enkel voor deze verwerkingen de essentiële elementen worden opgenomen ontstaat een discrepantie met de overige verwerkingen in de wet waar dit niet gebeurt (verwarring). In principe zou de hele wet (systematisch) moeten herbekeken worden vanuit gegevensbeschermingsoogpunt. Dit vergt hernieuwd overleg met heel wat actoren. De beoogde/bereikte verbetering voor de betrokkenen wil men ondertussen niet op de helling zetten wat niet betekent dat men met artikel 22 Grondwet/artikel 8 EVRM/artikel 8 Handvest geen rekening wil houden."*

De recente wijziging van de wet van 26 juni 1990 bij wet van 16 mei 2024 leek hiertoe de uitgelezen (maar dus gemiste) kans.

14. De Autoriteit neemt evenwel akte van de inspanning van de aanvrager om aan voormeld (nochtans fundamenteel) aandachtspunt enigszins tegemoet te komen, voor wat de kennisgevingen in het kader van de wet van 26 juni 1990 betreffen, met de uitwerking van het voorliggend ontwerpbesluit. Ze stelt evenwel vast dat het resultaat van deze aanpak is dat een deel van de verwerkingselementen en -modaliteiten van deze kennisgevingen in de wet van 26 juni 1990 zelf worden beschreven (of er duidelijk uit kunnen worden afgeleid) of in diens Memorie van toelichting en een ander deel van deze elementen en modaliteiten worden beschreven in het ontwerpbesluit, dat daarenboven ook sommige (maar niet alle) van de in de wet opgelijste elementen en modaliteiten herhaalt. De Autoriteit is van oordeel dat deze aanpak niet bevorderlijk is voor een vlotte leesbaarheid en een goed begrip van draagwijdte van het geheel aan kennisgevingen en dus afbreuk doet aan de voorzienbaarheid ervan. De keuze voor een beperkte aanvulling van de wet met de ontbrekende verwerkingselementen en -modaliteiten (i.p.v. de uitwerking van een bijkomend uitvoeringsbesluit dat voor een belangrijk deel ook herhaalt wat de wet reeds bepaalt) zou niet alleen de voorzienbaarheid maar ook het legaliteitsbeginsel ten goede komen.

15. Afgezien van voormelde voorafgaande opmerking, wijst de Autoriteit niettemin nog op wat hierna volgt.

B. Overzicht van de in het ontwerpbesluit geïmplementeerde kennisgevingen

B.1. Enkele (terminologische) opmerkingen gemeenschappelijk voor meerdere kennisgevingen

16. Doorheen het ontwerpbesluit is herhaaldelijk sprake van kennisgevingen met (een of meerdere van) volgende kenmerken, zonder deze evenwel te definiëren of duidelijk af te bakenen:

- onmiddellijk;
- op traceerbare wijze;
- via de snelste communicatiemiddelen;
- via enig communicatiemiddel.

17. Ingevolge bevraging naar de concrete inhoud en draagwijdte van deze termen, licht de aanvrager toe wat hierna volgt:

- wat betreft 'onmiddellijk' en 'via de snelste communicatiemiddelen': *"is overgenomen uit het huidige KB van 18 juni 1991 ter uitvoering van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke. Er werd voor geopteerd om de huidige werkwijze waar mogelijk te behouden en waar noodzakelijk mutatis mutandis toe te passen op de nieuwe beschermingsmaatregelen (vb. vrijwillige behandeling onder voorwaarden en de klinische evaluatieperiode). (...) Afhankelijk van de situatie en van het arrondissement kan dat gebeuren door gebruik te maken van de bestaande digitale systemen en dus op elektronische wijze (bv. via intern systeem, via e-mail, etc.), of kan van andere beschikbare communicatiemiddelen (vb. via telefoon en bevestiging op papier nadien, etc.)."*
- wat betreft 'op traceerbare wijze': *"is nieuw en werd ingevoerd zodat steeds kan worden aangetoond wanneer en door wie de kennisgeving in kwestie werd gedaan, rekening houdend met de beginselen van de AVG en verantwoordingsplicht van de verwerkingsverantwoordelijke. Op deze manier willen we alvast op dit punt een uniformisering invoeren zodat er steeds een spoor van de noodzakelijke communicatie kan worden teruggevonden."*
- wat betreft 'via enig communicatiemiddel': *"is nieuw en werd ingevoerd omdat we hebben vastgesteld dat de bestaande wetgeving en kennisgevingen op het terrein op verschillende wijze worden uitgevoerd, zowel door de verschillende gerechtelijke arrondissementen en parketten als door de verschillende instellingen en psychiatrische diensten. Sommige arrondissementen kunnen al gebruik maken van digitale systemen en voeren kennisgevingen uit op elektronische wijze (bv. via intern systeem, via e-mail, etc.) andere arrondissementen kunnen dat niet en zijn aangewezen op andere communicatiemiddelen (vb. via telefoon en bevestiging op papier nadien etc.) (...) Het gaat dus inderdaad om 'om het even welk' communicatiemiddel naar keuze van, maar vooral naar de mogelijkheden van de kennisgever, alsook binnen welke termijn deze moet gebeuren overeenkomstig de wet."*

De aanvrager voegt daaraan nog toe:

"Het gebrek aan uniformiteit in de uitvoering van de wet heeft verschillende oorzaken:

- *Het gaat om wetgeving die bevoegdheidsoverschrijdend werkt: het gaat om gerechtelijke maatregelen waarbij het procedurele luik onder de bevoegdheid van Justitie valt, maar waarbij de concrete uitvoering van de beschermingsmaatregelen zelf valt onder de bevoegdheid van Volksgezondheid en bij uitbreiding door de verschillende Staatshervormingen nu ook de Gemeenschappen.*
- *De grote verschillen in uitvoering tussen de gerechtelijke arrondissementen houden ook verband met de organisatie en expertise aanwezig in de arrondissementen. In arrondissementen waar erkende psychiatrische diensten gelegen zijn, heeft men meer expertise met de uitvoering van gedwongen beschermingsmaatregelen (meer gedwongen opnames) dan in die arrondissementen waar geen erkende psychiatrische diensten aanwezig zijn. Bovendien werken ook de erkende psychiatrische diensten elk op hun eigen manier en hebben we vanuit Justitie vaak geen zicht op die werking vermits deze niet onder onze bevoegdheid valt. Door de verdere bevoegdheidsverdeling van de gezondheidszorg en welzijn tussen het federale niveau en de Gemeenschappen is het niet evident hier een duidelijk zicht op te verkrijgen.*
- *Spoedeisendheid: Daar waar de wet voorziet in twee toegangen – een gewone procedure en een spoedprocedure – moet erop gewezen worden dat in de meerderheid van de gevallen beroep wordt gedaan op de spoedprocedure waardoor kennisgevingen snel en ad hoc moeten gebeuren.*

Met het oog op een mogelijke verdere digitalisering en centralisering zal er in de toekomst werk gemaakt moeten worden van een meer uniforme wijze van kennisgevingen, zowel vanuit de parketten als vanuit de verschillende residentiële instellingen en andere instellingen die betrokken zijn bij de uitvoering van deze wet.

Zoals aangegeven in de Memorie van toelichting bij het wetsontwerp van de wet van 16 mei 2024 tot wijziging van de wet van 26 juni 1990 werd het luik 'digitalisering' losgekoppeld van dit ontwerp tot hervorming van de wet.

Het realiseren van dergelijke volledige digitalisering en modernisering vraagt om een uitgebreid overleg en samenwerking tussen de verschillende beleidsniveaus. Dit vergt de nodige tijd en financiering. Het is aan een volgende regering om in een volgende fase de digitalisering van deze registers en kennisgevingen uit te werken en dit op een grondige en doordachte wijze conform aan de AVG wetgevend te regelen, te ontwikkelen, uit te voeren en te implementeren. Daarbij zal uiteraard op dat moment rekening worden gehouden met de inhoudelijke bemerkingen hieromtrent uit het advies nr. 151/2023 van de Gegevensbeschermingsautoriteit en het advies bij dit ontwerpKB."

18. In de mate dat voormelde kenmerken van kennisgeving en communicatie thans kennelijk niet eenduidig en uniform kunnen worden gedefinieerd of afgebakend, lijkt de invulling ervan dus a.h.w. 'vrij'. Hoewel deze kenmerken zeker richtinggevend zijn, biedt de (niet nader gepreciseerde) opname ervan in het ontwerpbesluit een relatief beperkte meerwaarde op het vlak van voorzienbaarheid van de kennisgevingen in kwestie voor de betrokkenen. Zonder daarbij een specifieke technologie te vermelden (welke immers snel kan veranderen), lijkt enige duiding terzake evenwel aangewezen: wat is het verschil tussen 'onmiddellijk en het snelste communicatiemiddel', enerzijds, en 'enig communicatiemiddel', anderzijds; wie moet hoe kunnen traceren en hoelang, De Autoriteit wijst daarbij ook op het belang van een gepaste beveiliging van de communicatie, nu deze veelal gevoelige (gezondheids)informatie zal bevatten (zie artikel 32 AVG).

19. In de artikelen 8, 11 en 13 van het ontwerpbesluit is ook sprake van een 'uniek identificatienummer' als onderdeel van de registratie die voor sommige kennisgevingen is voorzien: het gaat in het bijzonder om de registratie van de kennisgevingen door de procureur des Konings in het dossierbeheerssysteem van het openbaar ministerie, enerzijds, en de registratie van bepaalde kennisgevingen door de directeur van de instelling (waar de beschermende maatregel ten aanzien van de persoon met een psychiatrische aandoening wordt uitgevoerd) in het register dat door de directeur van de instelling, in navolging van artikel 10 van de wet van 26 juni 1990, moet worden bijgehouden.

20. Gevraagd naar precisering naar het (de) identificatienummer(s) die hierbij geïmagineerd worden, repliceert de aanvrager: *"Onder 'uniek identificatienummer' moet worden verstaan elke mogelijk identificatienummer dat gelinkt kan worden aan een persoon. Dit kan o.a. het Rijksregisternummer zijn maar het kan ook om andere identificatienummers gaan. De personen met een psychiatrische aandoening die in het kader van deze wet (gedwongen) beschermd worden beschikken namelijk niet altijd voor een Rijksregisternummer (vb. illegale personen, etc.). Mede om die reden werd gekozen voor deze ruimere terminologie. Hieronder kan dus worden verstaan:*

- *het Rijksregisternummer toegekend in uitvoering van artikel 2, laatste lid, van artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen;*
- *het identificatienummer van de Kruispuntbank toegekend in uitvoering van artikel 4, §2, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, indien het gegevens betreft die betrekking hebben op een natuurlijke persoon die niet voormeld Rijksregister opgenomen is;*
- *uitzonderlijk enig ander uniek identificatienummer dat gehanteerd wordt door de betrokken actoren in die uitzonderlijke gevallen waarin er nog geen van beide bovenvermelde identificatienummers aanwezig is en dit in afwachting van een correcte identificatie van de natuurlijke personen op basis van bovenvermelde identificatiemechanismen."*

21. Gelet op voorgaande toelichting, adviseert de Autoriteit vooreerst de weinig precieze term 'uniek identificatienummer' te vervangen door een uitdrukkelijke verwijzing naar het Rijksregisternummer en bij gebreke daaraan naar het identificatienummer, waarvan sprake in artikel 8, 2° van de wet van 15 januari 1990 *houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid*. Zulks kan gebeurlijk worden aangevuld met de verwijzing naar 'enig ander uniek identificatienummer' voor de uitzonderlijke situaties waarin geen van de nummers, waarvan sprake in voormeld artikel 8, voorhanden is.

22. De registratie van deze identificatienummers van de persoon met een psychiatrische aandoening door de procureur des Konings in het dossierbeheerssysteem van het openbaar ministerie roept op zich weinig bedenkingen op.

23. De registratie van deze identificatienummers, niet alleen van de persoon met een psychiatrische aandoening maar tevens van de 'gecontacteerde persoon'¹⁵, in dit register waarvan sprake in artikel 10 van de wet van 26 juni 1990, lijkt minder evident.

24. Artikel 10 van de wet van 26 juni 1990 bepaalt: *"Ingeval een beschermende observatiemaatregel wordt bevolen, schrijft de directeur van de instelling de persoon met een psychiatrische aandoening in een register in: daarin worden vermeld zijn identiteit, elke opname, elke verlof of ontslag, de beslissingen betreffende de beschermingsmaatregelen die te zijnen aanzien worden genomen en de personen die met toepassing van artikel 7 zijn aangewezen of gekozen¹⁶. De Koning bepaalt de wijze waarop het register bedoeld in het eerste lid moet worden bijgehouden.¹⁷"*

25. Zoals hiervoor reeds aangehaald, wees de Autoriteit in voormeld advies nr. 151/2023 ook reeds uitdrukkelijk op de nood aan *"de nadere precisering van de doeleinde(n)"¹⁸, de*

¹⁵ Het betreft de personen die door de directeur van de instelling moeten worden gecontacteerd wanneer wordt beslist dat de persoon met een psychiatrische aandoening de instelling tijdelijk/deeltijds mag verlaten om al dan niet beroepsarbeid te verrichten buiten de instelling of wanneer de persoon met een psychiatrische aandoening de instelling is ontvlucht (en weer heropgenomen). Het betreft, naast de betrokken magistraten, ook de persoon die de beschermingsmaatregel heeft gevraagd evenals de wettelijke vertegenwoordiger, de advocaat en de bewindvoerder van de betrokkene evenals diens nabije omgeving: de echtgenoot, de wettelijk samenwonende en de persoon met wie deze een feitelijk gezin vormt, de andere ouder van zijn kind waarover de betrokkene het ouderlijk gezag heeft of de persoon aan wie het minderjarig kind is toevertrouwd (zie artikelen 11 en 12 van de wet van 26 juni 1990)

¹⁶ Het betreft de advocaat van de persoon met een psychiatrische aandoening en, in voorkomend geval, zijn wettelijke vertegenwoordiger, zijn bewindvoerder en zijn vertrouwenspersoon evenals een eventueel door hem/haar gekozen arts-psychiater.

¹⁷ Artikel 11 van het koninklijk besluit van 8 juli 1991 *ter uitvoering van artikel 36 van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke* bepaalt de wijze waarop het register wordt bijgehouden als volgt:

"Het in artikel 10 van de wet van 26 juni 1990 voorziene register wordt op elke bladzijde genummerd en geparafeerd door de vrederechter van de plaats van de dienst. Het wordt bijgehouden door de directeur van de instelling en wordt ter beschikking gehouden van de rechterlijke overheden en van de geneesheren-inspecteurs psychiaters. De personen die met toepassing van artikel 7 van de wet van 26 juni 1990 zijn aangewezen of gekozen kunnen inzage krijgen van alle gegevens van het register betreffende de geesteszieke in wiens belang ze werden aangewezen of gekozen.

Dit register verstrekt volgende gegevens met betrekking tot de zieke:

1° de naam en voornamen; 2° de geboorteplaats; 3° de woonplaats; 4° de verblijfplaats; 5° de nationaliteit; 6° het beroep; 7° de burgerlijke staat; 8° de datum en uur van opname in de instelling; 9° de datum en uur van het ontslag uit de instelling; 10° alle inlichtingen met betrekking tot administratieve of rechterlijke beslissingen genomen in het kader van de wet van 26 juni 1990; 11° de beslissingen inzake de bescherming van de goederen van de zieke; 12° elk verlof; 13° de naam, voornaam en woonplaats van de personen die, in toepassing van artikel 7 van de wet van 26 juni 1990, aangewezen of gekozen werden; 14° de naam, voornaam, woonplaats en hoedanigheid van de wettelijke vertegenwoordiger van de zieke; 15° de eventuele bevindingen van de in 13° bedoelde personen.

Dit register wordt bij elk bezoek voorgelegd aan de personen die krachtens artikel 33 van de wet van 26 juni 1990 belast zijn met het toezicht op de instelling die er hun visum op aanbrengen en, zo daartoe aanleiding bestaat, er hun bemerkings in optekenen."

¹⁸ Advies nr. 151/2023 vermeldde dienaangaande o.m.: *"Wat betreft voormeld register, stelt de Autoriteit vast dat uit de wet van 26 juni 1990, noch uit de voorbereidende werken blijkt welke de doeleinde(n) is/zijn van het opstellen en bijhouden dergelijk register en de erin vervatte persoonsgegevens."*

Onder verwijzing naar *Recommendation n°2004(10) concerning the protection of the human rights and dignity of persons with mental disorder and its Explanatory Memorandum* van de Raad van Europa van 22 september 2004 (dat in zijn artikel 27 melding maakt van het documenteren in een register van beschermingsmaatregelen (waaronder gedwongen opname) ten aanzien van geesteszieken) en onder verwijzing naar standpunten van het EHRM en de ECRM in dit verband (*"dat de registratie van informatie over patiënten met een psychiatrische aandoening in een register niet enkel dient tot het waarborgen van de efficiënte werking van de ziekenhuisdienst, maar eveneens de bescherming van de rechten van de patiënten zelf beoogt, o.m. teneinde het risico van willekeurige opsluiting te voorkomen en een controlemiddel te vormen dat ter beschikking staat van de administratieve of gerechtelijke autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op psychiatrische instellingen. Ze benadrukken evenwel het belang van het voorzien van een passende bescherming van de in het register opgenomen persoonsgegevens"*), gaat de Autoriteit er in advies nr. 151/2023 *"er van uit dat het in artikel 10 van de wet van 26 juni 1990*

verwerkingsverantwoordelijke, de verwerkte (categorieën van) persoonsgegevens en de bewaartermijn van de persoonsgegevens opgenomen in het in artikel 10 van de wet van 26 juni 1990 bedoelde register in een formele wettelijke norm¹⁹, inzonderheid gelet op de belangrijke inmenging die deze registratie uitmaakt in de rechten en vrijheden van de betrokkene, gezien de bijzonder gevoelige persoonsgegevens van een uitermate kwetsbare groep betrokkenen die hierin worden verwerkt, welke daarenboven toegankelijk zijn voor derden.

26. Vooral de totale afwezigheid in de wet van 26 juni 1990 van opgave/afbakening van de met voormeld register beoogde doeleinde(n) is uitermate problematisch daar dit de hoeksteen van elke gegevensverwerking uitmaakt waaraan alle andere essentiële verwerkingselementen (zoals (categorieën van) persoonsgegevens, bewaartermijn, ontvangers, ...) moeten worden getoetst.

27. De Autoriteit stelt daarenboven vast dat de in voormeld koninklijk besluit van 8 juli 1991 ter opname in het register opgelijste (persoons)gegevens de enkele categorieën waarvan sprake in artikel 10 van de wet van 26 juni 1990 te buiten gaan. Het feit dat bij voorliggend ontwerpbesluit, in een tweede bijkomend uitvoeringsbesluit nog andere (persoons)gegevens worden opgelijst die in voormeld register moeten worden opgenomen (en eveneens de categorieën waarvan sprake in artikel 10 van de wet van 26 juni 1990 te buiten gaan), komt de vlotte leesbaarheid en het goed begrip van de draagwijdte van alle met dit register gepaard gaande gegevensverwerkingen geenszins ten goede en doet daardoor, naast het legaliteitsbeginsel, ook afbreuk aan het voorzienbaarheidsbeginsel.

28. Alvorens tot bijkomende inhoudelijke uitbreiding over te gaan van dit register, moet werk worden gemaakt van een klaar en duidelijk wetgevend kader, met bijzondere aandacht voor *"welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden"*, zoals vereist door artikel 5.1.b) AVG. Tot dan onthoudt het ontwerpbesluit zich beter van nadere uitwerking van het register, in uitvoering van artikel 10, tweede lid, van de wet van 26 juni 1990, temeer daar met de nadere uitwerking hiervan ook reeds een aanvang werd genomen in een ander koninklijk besluit, met name het koninklijk besluit van 8 juli 1991 *ter uitvoering van artikel 36 van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke*.

29. Wat de verwerking van het Rijksregisternummer betreft, brengt de Autoriteit in herinnering dat het gebruik ervan strikt geregeld wordt door artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen* (hierna "Rijksregisterwet"). Het gebruik van het

bedoelde register (onder meer) de hierboven uiteengezette doeleinde (van monitoring van (gedwongen) opnames van personen met een psychiatrische aandoening) beoogt. (...) Desalniettemin stelt zij vast dat dit als dusdanig niet blijkt uit de ter advies voorliggende tekst, noch uit de voorbereidende werken en bijgevolg niet voldoet aan de vereisten van "welbepaald en uitdrukkelijk omschreven" (...)."

¹⁹ Advies nr. 151/2023 preciseert terzake o.m.: *"dat, gelet op het feit dat door middel van het in artikel 10 van de wet bedoelde register bijzonder gevoelige persoonsgegevens worden verwerkt, niet kan worden volstaan met het vaststellen van de essentiële elementen van deze verwerking in een uitvoeringsbesluit (KB), zoals voorzien in artikel 10, tweede lid, van de wet."*

Rijksregisternummer is niet toegelaten zonder voorafgaandelijke machtiging, hetzij door de minister van Binnenlandse Zaken, hetzij door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie. Een gebeurlijke machtiging is daarenboven enkel mogelijk voor de instellingen en personen, bedoeld in artikel 5, § 1, Rijksregisterwet, wanneer dit gebruik noodzakelijk is voor de uitvoering van taken van algemeen belang. Wanneer het Rijksregisternummer wordt opgenomen in een register dat toegankelijk is voor derden, moet erover worden gewaakt dat hierdoor geen 'oneigenlijke' toegang/gebruik wordt georganiseerd tot dit nummer voor personen en instanties die daartoe, in navolging van voormelde artikelen 5 en 8 van de Rijksregisterwet, eigenlijk niet in aanmerking komen.

30. De Autoriteit herinnert er ook in het algemeen aan dat unieke identificatienummers een bijzondere bescherming genieten. Artikel 87 AVG voorziet dat de lidstaten die een nationaal identificatienummer vaststellen, er moeten over waken dat dit alleen wordt gebruikt met passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkene. Zo vestigde de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de rechtsvoorganger van de Autoriteit, reeds eerder²⁰ de aandacht op in acht name van volgende waarborgen terzake:

- het gebruik van een algemeen identificatienummer moet worden beperkt tot de gevallen waarin dit strikt noodzakelijk is aangezien dit gebruik risico's impliceert inzake koppeling van bestanden;
- de doeleinden moeten duidelijk en expliciet worden gepreciseerd zodat men de beoogde soorten verwerkingen kan vermoeden/voorzien;
- de bewaartermijn en de eventuele mededelingen aan derden moeten eveneens worden omkaderd;
- technische en organisatorische maatregelen moeten het beveiligd gebruik passend omkaderen en
- de niet-naleving van de bepalingen die het gebruik omkaderen moeten worden gesanctioneerd aan de hand van effectieve, proportionele en ontradende sancties.

B.2. Kennisgevingen na een verzoekschrift met het oog op een beschermingsmaatregel – artikel 7 van de wet van 26 juni 1990

31. Artikel 7 van de wet van 26 juni 1990 voorziet in de kennisgeving van dergelijk verzoekschrift door de griffier bij gerechtsbrief aan alle belanghebbenden.

32. De herhaling in artikel 2 van het ontwerpbesluit van deze taak voor de griffier evenals de uitdrukkelijke aanduiding van (het directiecomité van) de betrokken rechtbank als

²⁰ Zie advies nr. 19/2018 van 29 februari 2018 betreffende een voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen "Binnenlandse Zaken".

verwerkingsverantwoordelijke (wat eigenlijk duidelijk is bij lezing van de wet van 26 juni 1990) bieden weinig meerwaarde.

B.3. Kennisgeving van het vonnis dat een beschermingsmaatregel oplegt – artikel 8 van de wet van 26 juni 1990

33. Artikel 8 van de wet van 26 juni 1990 voorziet in kennisgeving van dergelijk vonnis door de griffier bij gerechtsbrief aan de partijen.

34. De herhaling in artikel 3 van het ontwerpbesluit van deze taak voor de griffier evenals de uitdrukkelijke aanduiding van (het directiecomité van) de betrokken rechtbank als verwerkingsverantwoordelijke (wat eigenlijk duidelijk is bij lezing van de wet van 26 juni 1990) bieden weinig meerwaarde. De Autoriteit neemt er evenwel akte van.

35. Ook de verwijzing in artikel 4 van het ontwerpbesluit naar artikel 780 en 780/1 van het Gerechtelijk Wetboek (betreffende de inhoud van een vonnis), lijkt overbodig, nu deze bepalingen hoe dan ook onverkort van toepassing zijn.

36. Artikel 5 van ontwerpbesluit voegt voor de kennisgevingen van beschikkend gedeelte van het vonnis, waarvan sprake in artikel 8, §2, derde lid, van de wet van 26 juni 1990, aan de daarin gepreciseerde nabije omgeving van de persoon met een psychiatrische aandoening, enkel toe dat deze "*per post of, in voorkomend geval, langs elektronische weg*" gebeuren. Zulks zou eenvoudigweg aan artikel 8, §2, derde lid, van de wet van 26 juni 1990 kunnen worden toegevoegd, wat de leesbaarheid, het goed begrip en de voorzienbaarheid ten goede zou komen.

37. Ook de enkele vermelding in artikel 6 van het ontwerpbesluit dat voor spoedeisende gevallen, de in artikel 8, §3 van de wet van 26 juni 1990 voorziene kennisgeving per gerechtsbrief, wordt voorafgegaan door een "*een kennisgeving onmiddellijk na de zitting langs elektronische weg*", zou eenvoudigweg aan artikel 8, §3, tweede en derde lid, van de wet van 26 juni 1990 kunnen worden toegevoegd en verdient, uit hoofde van leesbaarheid en voorzienbaarheid, eigenlijk de voorkeur op de creatie van een afzonderlijk artikel in een afzonderlijk uitvoeringsbesluit.

B.4. Kennisgeving door de procureur des Konings van beslissingen genomen in spoedeisende gevallen – artikel 9 van de wet van 26 juni 1990

38. Artikelen 7 en 8 van het ontwerpbesluit beschrijven enkele nadere regels voor de kennisgevingen door de procureur des Konings van zijn beslissingen in spoedeisende gevallen.

39. In navolging van wat hiervoor onder randnr. 18 van onderhavig advies werd uiteengezet, biedt de loutere vermelding van de niet nader gedefinieerde kenmerken als *"onmiddellijk en op traceerbare wijze, en via de snelste communicatiemiddelen"* een relatief beperkte meerwaarde. De Autoriteit stelt voorts vast dat in artikel 9, §3, van de wet van 26 juni 1990, sprake is van een kennisgeving *"binnen vierentwintig uren na zijn beslissing"*, wat niet kan ondergraven/gewijzigd worden in het kader van een uitvoeringsbesluit.²¹

40. Ook de uitdrukkelijke aanduiding van (het College van) het openbaar ministerie als verwerkingsverantwoordelijke (wat eigenlijk duidelijk is bij lezing van de wet van 26 juni 1990) biedt weinig meerwaarde. De Autoriteit neemt er evenwel akte van.

41. De registratie van de kennisgevingen door de procureur des Konings in het dossierbeheersysteem van het openbaar ministerie, roepen -in het licht van bewijslevering en traceerbaarheid- geen bijzondere bedenkingen op en vereisen niet noodzakelijkerwijze een afzonderlijke vermelding in het ontwerpbesluit.

42. Artikel 9 van het ontwerpbesluit gaat verder in op de inhoud kennisgeving bedoeld in artikel 9, §3 van de wet van 26 juni 1990.

43. Artikel 9, §1 van het ontwerpbesluit preciseert dat de kennisgeving ten aanzien van de rechter van de verblijfplaats van de persoon met een psychiatrische aandoening (waar de 'gewone procedure' bij verzoekschrift aanhangig zal worden gemaakt conform artikel 5 van de wet van 26 juni 1990) en ten aanzien van de directeur van de residentiële instelling (waar de beschermende observatie zal doorgaan) naast de beslissing van de procureur des Konings ook het omstandig geneeskundig verslag (waarvan sprake in artikel 5, §2, van de wet van 26 juni 1990) omvat. Zulks roept geen bijzondere bedenkingen op, maar zou ook eenvoudigweg kunnen worden gepreciseerd in artikel 9, §3, tweede en derde lid, van de wet van 26 juni 1990 zelf.

44. Artikel 9, §2 van het ontwerpbesluit preciseert dat de kennisgeving ten aanzien van de nabije omgeving van de persoon met een psychiatrische aandoening beperkt is tot de beslissing van de procureur des Konings. Zulks stemt overeen en herhaalt eigenlijk wat artikel 9, §3, vierde lid, van de wet van 26 juni 1990 zelf reeds voorziet, waardoor de bijkomende vermelding in het ontwerpbesluit weinig meerwaarde biedt.²² De wet van 26 juni 1990 voegt daar in artikel 9, §3, vijfde lid, overigens

²¹ Een eenvoudige vermelding van de resterende relevante kenmerken op het vlak van communicatie wordt, in het licht van leesbaarheid en voorzienbaarheid, beter toegevoegd aan artikel 9 van de wet van 26 juni 1990 dan daartoe een afzonderlijke bepaling in een afzonderlijk uitvoeringsbesluit te creëren (zie ook randnr. 14 van onderhavig advies).

²² De Autoriteit vraagt zich af of, naar analogie met wat artikel 8, §2, van de wet van 26 juni 1990 voorziet voor de kennisgeving van het vonnis van de rechter ten aanzien van de nabije omgeving van de persoon met een psychiatrische aandoening, ook

nog aan toe dat de procureur des Konings van deze kennisgeving geheel of gedeeltelijk kan afwijken indien ernstige omstandigheden zulks rechtvaardigen, waardoor de wet *de facto* meer details inzake modaliteiten biedt dan het ontwerpbesluit.

B.5. Kennisgevingen van gewijzigde verblijfsmodaliteiten tijdens de beschermende observatiemaatregel – artikel 11 van de wet van 26 juni 1990

45. Artikel 11 van de wet van 26 juni 1990 voorziet dat tijdens een beschermende observatiemaatregel de verantwoordelijke arts van de instelling kan beslissing tot beperkt/deeltijds verlof of mogelijkheid tot beroepsarbeid buiten de instelling voor de persoon met een psychiatrische aandoening. De arts deelt zulks mee aan de persoon met een psychiatrische aandoening en aan de directeur van de instelling, welke op zijn beurt de betrokken magistraten, de persoon die de beschermingsmaatregel heeft gevraagd en de nabije omgeving van de persoon met een psychiatrische aandoening daarvan kennis geeft.

46. Artikel 10 van het ontwerpbesluit preciseert de wijze waarop de directeur van de instelling van deze beslissing kennis geeft. In navolging van wat hiervoor onder randnr. 18 van onderhavig advies werd uiteengezet, biedt de loutere vermelding van de niet nader gedefinieerde kenmerken als "*op traceerbare wijze en met de snelste communicatiemiddelen*" een relatief beperkte meerwaarde.²³

47. Ook de uitdrukkelijke vermelding dat de directeur van de instelling hiervoor als verwerkingsverantwoordelijke optreedt (wat eigenlijk duidelijk is bij lezing van de wet van 26 juni 1990) biedt weinig meerwaarde. De Autoriteit neemt er evenwel akte van.

48. Artikel 11 van het ontwerpbesluit stipuleert dat de kennisgevingen door de directeur van de instelling worden geregistreerd in het register voorzien in artikel 10 van de wet van 26 juni 1990. In navolging van wat hiervoor onder randnrs. 24 e.v. van onderhavig advies (randnr. 28 in het bijzonder) werd uiteengezet, adviseert de Autoriteit om deze passage uit het ontwerpbesluit te schrappen.

B.6. Kennisgeving van gevallen van ontvluchting uit de instelling – artikel 12 van de wet van 26 juni 1990

hier de kennisgeving van de beslissing van de procureur des Konings ten aanzien van deze nabije omgeving kan beperkt worden tot het 'beschikkend gedeelte' (of het equivalent hiervan voor een beslissing van de procureur des Konings).

²³ Een eenvoudige vermelding van de relevante kenmerken op het vlak van communicatie wordt, in het licht van leesbaarheid en voorzienbaarheid, beter toegevoegd aan artikel 11 van de wet van 26 juni 1990 dan daartoe een afzonderlijke bepaling in een afzonderlijk uitvoeringsbesluit te creëren (zie ook randnr. 14 van onderhavig advies).

49. Artikel 12 van de wet van 26 juni 1990 voorziet dat ingeval van ontvluchting (en eventuele heropname) tijdens een beschermende observatiemaatregel de verantwoordelijke arts van (de dienst van) de instelling zulks meedeelt aan de directeur van de instelling, welke op zijn beurt de betrokken magistraten, de persoon die de beschermingsmaatregel heeft gevraagd evenals de wettelijke vertegenwoordiger, de advocaat, de bewindvoerder evenals de nabije omgeving van de persoon met een psychiatrische aandoening daarvan in kennis stelt.

50. Artikel 12 van het ontwerpbesluit preciseert de wijze waarop de arts en de directeur van de instelling van dergelijk voorval kennis geven. In navolging van wat hiervoor onder randnr. 18 van onderhavig advies werd uiteengezet, biedt de loutere vermelding van de niet nader gedefinieerde kenmerken als "*onmiddellijk, op traceerbare wijze en met de snelste communicatiemiddelen*" een relatief beperkte meerwaarde.²⁴

51. Ook de uitdrukkelijke vermelding dat de arts-diensthooft en de directeur van de instelling hiervoor als verwerkingsverantwoordelijken optreden (wat eigenlijk duidelijk is bij lezing van de wet van 26 juni 1990) biedt weinig meerwaarde. De Autoriteit neemt er evenwel akte van.

52. Artikel 13 van het ontwerpbesluit stipuleert dat ook deze kennisgevingen door de directeur van de instelling worden geregistreerd in het register voorzien in artikel 10 van de wet van 26 juni 1990. In navolging van wet hiervoor onder randnrs. 24 e.v. van onderhavig advies (randnr. 28 in het bijzonder) werd uiteengezet, adviseert de Autoriteit om deze passage uit het ontwerpbesluit te schrappen.

B.7. Kennisgevingen van verlenging van de beschermingsmaatregel en de herziening hiervan – artikel 13, eerste en tweede lid, van de wet van 26 juni 1990

53. Artikel 13 van de wet van 26 juni 1990 voorziet dat een beschermingsmaatregel (de beschermde observatie of de vrijwillige behandeling onder voorwaarden) kan worden verlengd indien de toestand van de persoon met een psychiatrische aandoening zulks vereist. Hiertoe zendt de directeur van de instelling (ingeval van beschermde observatie) of de verantwoordelijke arts voor de uitvoering van de vrijwillige behandeling onder voorwaarden aan de bevoegde rechter een omstandig verslag dat de noodzaak van de verlenging bevestigt.

²⁴ Een eenvoudige vermelding van de relevante kenmerken op het vlak van communicatie wordt, in het licht van leesbaarheid en voorzienbaarheid, beter toegevoegd aan artikel 12 van de wet van 26 juni 1990 dan daartoe een afzonderlijke bepaling in een afzonderlijk uitvoeringsbesluit te creëren (zie ook randnr. 14 van onderhavig advies).

54. Artikel 14 van het ontwerpbesluit preciseert de wijze waarop de directeur van de instelling of de verantwoordelijke arts de rechter hiervan kennis geven. In navolging van wat hiervoor onder randnr. 18 van onderhavig advies werd uiteengezet, biedt de loutere vermelding van de niet nader gedefinieerde kenmerken als "*op traceerbare wijze en via enig communicatiemiddel*" een relatief beperkte meerwaarde.²⁵

55. Ook de uitdrukkelijke vermelding dat de directeur van de instelling en verantwoordelijke arts hiervoor als verwerkingsverantwoordelijken optreden (wat eigenlijk duidelijk is bij lezing van de wet van 26 juni 1990) biedt weinig meerwaarde. De Autoriteit neemt er evenwel akte van.

56. Artikel 14 van het ontwerpbesluit herhaalt voorts enkel wat artikel 13 van de wet van 26 juni 1990 ook reeds vermeldt.

B.8. Kennisgeving van de wijziging van behandelende arts – artikel 15 van de wet van 26 juni 1990

57. Artikel 15 van de wet van 26 juni 1990 laat toe dat de persoon met een psychiatrische aandoening, met het oog op een meer geschikte behandeling, tijdens de vrijwillige behandeling onder voorwaarden een andere behandelende arts kiest (zulks in overleg met de huidige verantwoordelijke arts en de nieuwe behandelende arts). De nieuwe behandelende arts brengt deze beslissing ter kennis van de betrokken magistraten; de vorige verantwoordelijke arts; de wettelijke vertegenwoordiger, bewindvoerder, advocaat, vertrouwenspersoon van de persoon met een psychiatrische aandoening evenals diens nabije omgeving (die veelal betrokken wordt bij deze vrijwillige behandeling onder voorwaarden). De beslissing tot wijziging van behandelende arts wordt ook ter kennis gebracht van de persoon die de beschermingsmaatregelen heeft gevraagd.

58. Artikel 15 van het ontwerpbesluit preciseert de wijze waarop de nieuwe verantwoordelijke behandelende arts deze kennisgeving doet. In navolging van wat hiervoor onder randnr. 18 van onderhavig advies werd uiteengezet, biedt de loutere vermelding van de niet nader gedefinieerde kenmerken als "*op traceerbare wijze en via enig communicatiemiddel*" een relatief beperkte meerwaarde.²⁶

²⁵ Een eenvoudige vermelding van de relevante kenmerken op het vlak van communicatie wordt, in het licht van leesbaarheid en voorzienbaarheid, beter toegevoegd aan artikel 13 van de wet van 26 juni 1990 dan daartoe een afzonderlijke bepaling in een afzonderlijk uitvoeringsbesluit te creëren (zie ook randnr. 14 van onderhavig advies).

²⁶ Een eenvoudige vermelding van de relevante kenmerken op het vlak van communicatie wordt, in het licht van leesbaarheid en voorzienbaarheid, beter toegevoegd aan artikel 15 van de wet van 26 juni 1990 dan daartoe een afzonderlijke bepaling in een afzonderlijk uitvoeringsbesluit te creëren (zie ook randnr. 14 van onderhavig advies).

59. Ook de uitdrukkelijke vermelding dat de nieuwe verantwoordelijke arts hiervoor als verwerkingsverantwoordelijken optreedt (wat eigenlijk duidelijk is bij lezing van de wet van 26 juni 1990) biedt weinig meerwaarde. De Autoriteit neemt er evenwel akte van.

60. Artikel 15 van het ontwerpbesluit herhaalt voorts enkel wat artikel 15 van de wet van 26 juni 1990 ook reeds vermeldt.

61. De Autoriteit merkt op dat, noch de wet van 26 juni 1990, noch het ontwerpbesluit toelicht wat de mededeling van deze beslissing aan de persoon die de beschermingsmaatregel heeft gevraagd beoogt te verwezenlijken. Onder voorbehoud van een duidelijke rechtvaardiging, komt dergelijke kennisgeving overmatig voor.

B.9. Kennisgeving van de vervanging van de beschermende observatiemaatregel door een vrijwillige behandeling onder voorwaarden – artikel 16 van de wet van 26 juni 1990

62. Artikel 16 van de wet van 26 juni 1990 voorziet in de mogelijkheid om de opgelegde beschermende observatiemaatregel te vervangen door een vrijwillige behandeling onder voorwaarden. Van deze beslissing (met instemming van de persoon met een psychiatrische aandoening) geeft de arts-diensthoud van de instelling kennis aan de directeur van de instelling, die op zijn beurt de bevoegde rechter inlicht. De directeur van de instelling brengt de beslissing ook ter kennis van de personen en instanties waaraan kennis werd gegeven van de beschermende observatiemaatregel.

63. Artikelen 16 en 17 van het ontwerpbesluit preciseren de wijze waarop, respectievelijk, de arts-diensthoud en de directeur van de instelling deze kennisgeving doen. In navolging van wat hiervoor onder randnr. 18 van onderhavig advies werd uiteengezet, biedt de loutere vermelding van de niet nader gedefinieerde kenmerken als "*op traceerbare wijze en via enig communicatiemiddel*" een relatief beperkte meerwaarde.²⁷

64. Ook de uitdrukkelijke vermelding dat arts-diensthoud en de directeur van de instelling hiervoor, respectievelijk, als verwerkingsverantwoordelijke optreden (wat eigenlijk duidelijk is bij lezing van de wet van 26 juni 1990) biedt weinig meerwaarde. De Autoriteit neemt er evenwel akte van.

65. Artikelen 16 en 17 van het ontwerpbesluit herhalen voorts enkel wat artikel 16 van de wet van 26 juni 1990 ook reeds vermeldt.

²⁷ Een eenvoudige vermelding van de relevante kenmerken op het vlak van communicatie wordt, in het licht van leesbaarheid en voorzienbaarheid, beter toegevoegd aan artikel 16 van de wet van 26 juni 1990 dan daartoe een afzonderlijke bepaling in een afzonderlijk uitvoeringsbesluit te creëren (zie ook randnr. 14 van onderhavig advies).

B.10. Kennisgeving van de vervanging van de vrijwillige behandeling onder voorwaarden door een beschermende observatiemaatregel – artikel 17 van de wet van 26 juni 1990

66. Artikel 17 van de wet van 26 juni 1990 voorziet in de mogelijkheid om de vrijwillige behandeling onder voorwaarden te vervangen door een opgelegde beschermende observatiemaatregel, wanneer de voorwaarden niet worden voldaan of de geestestoestand zulks vereist. De verantwoordelijke voor de uitvoering van de vrijwillige behandeling onder voorwaarden stelt de bevoegde magistraten hiervan in kennis en voegt daarbij een omstandig geneeskundig verslag.

67. Artikelen 18 van het ontwerpbesluit preciseert de wijze waarop de verantwoordelijke arts voor de vrijwillige behandeling onder voorwaarden deze kennisgeving doet. In navolging van wat hiervoor onder randnr. 18 van onderhavig advies werd uiteengezet, biedt de loutere vermelding van de niet nader gedefinieerde kenmerken als "*op traceerbare wijze via de snelste communicatiemiddelen*" een relatief beperkte meerwaarde.²⁸

68. Ook de uitdrukkelijke vermelding dat deze verantwoordelijke arts daarbij als verwerkingsverantwoordelijke optreedt (wat eigenlijk duidelijk is bij lezing van de wet van 26 juni 1990) biedt weinig meerwaarde. De Autoriteit neemt er evenwel akte van.

69. Artikel 18 van het ontwerpbesluit herhaalt voorts enkel wat artikel 17 van de wet van 26 juni 1990 ook reeds vermeldt.

B.11. Kennisgeving van de overbrenging naar een andere residentiële instelling – artikel 18 van de wet van 26 juni 1990

70. Artikel 18 van de wet van 26 juni 1990 voorziet in de mogelijkheid om de persoon met een psychiatrische aandoening tijdens een beschermende observatiemaatregel naar een andere residentiële instelling over te brengen, met het oog op een meer geschikte behandeling. Van deze beslissing (na overleg met de persoon met een psychiatrische aandoening) geeft de arts-diensthooft van de instelling kennis aan de persoon met een psychiatrische aandoening evenals aan de bevoegde magistraten en aan de directeur van de instelling, die op zijn beurt de beslissing ter kennis brengt van

²⁸ Een eenvoudige vermelding van de relevante kenmerken op het vlak van communicatie wordt, in het licht van leesbaarheid en voorzienbaarheid, beter toegevoegd aan artikel 17 van de wet van 26 juni 1990 dan daartoe een afzonderlijke bepaling in een afzonderlijk uitvoeringsbesluit te creëren (zie ook randnr. 14 van onderhavig advies).

de wettelijke vertegenwoordiger, de advocaat, de bewindvoerder en de vertrouwenspersoon van de persoon met een psychiatrische aandoening evenals diens nabije omgeving. De beslissing tot wijziging van residentiële instelling wordt ook ter kennis gebracht van de persoon die de beschermingsmaatregelen heeft gevraagd.

71. Artikelen 19 en 20 van het ontwerpbesluit preciseren de wijze waarop, respectievelijk, de arts-diensthoofd en de directeur van de instelling deze kennisgevingen doen. In navolging van wat hiervoor onder randnr. 18 van onderhavig advies werd uiteengezet, biedt de loutere vermelding van de niet nader gedefinieerde kenmerken als "*onmiddellijk, op traceerbare wijze, via enig communicatiemiddel en via de snelste communicatiemiddelen*" een relatief beperkte meerwaarde.²⁹

72. Ook de uitdrukkelijke vermelding dat de arts-diensthoofd en de directeur van de instelling hiervoor, respectievelijk, als verwerkingsverantwoordelijke optreden (wat eigenlijk duidelijk is bij lezing van de wet van 26 juni 1990) biedt weinig meerwaarde. De Autoriteit neemt er evenwel akte van.

73. Artikelen 19 en 20 van het ontwerpbesluit herhalen voorts enkel wat artikel 18 van de wet van 26 juni 1990 ook reeds vermeldt.

74. De Autoriteit merkt op dat, noch de wet van 26 juni 1990, noch het ontwerpbesluit toelicht wat de mededeling van deze beslissing aan de persoon die de beschermingsmaatregel heeft gevraagd beoogt te verwezenlijken. Onder voorbehoud van een duidelijke rechtvaardiging, komt dergelijke kennisgeving overmatig voor.

B.12. Kennisgeving bij voortijdige beëindiging van de beschermingsmaatregel – artikel 19 van de wet van 26 juni 1990

75. Al naar gelang de voortijdige beëindiging van de beschermingsmaatregel het gevolg is van een rechterlijke beslissing of van een beslissing door de procureur des Konings of het gevolg is van de beslissing van de arts-diensthoofd van de instelling, verwijst het ontwerpbesluit respectievelijk naar hoofdstukken 2 en 3 (rechter), naar hoofdstuk 4 (procureur des Konings) of naar hoofdstuk 11 (arts-diensthoofd) van het ontwerpbesluit. De Autoriteit verwijst terzake naar voormelde bemerkingsen onder, respectievelijk punten *B.2*, *B.3.*, *B.4.* en *B.11* van onderhavig advies.

²⁹ Een eenvoudige vermelding van de relevante kenmerken op het vlak van communicatie wordt, in het licht van leesbaarheid en voorzienbaarheid, beter toegevoegd aan artikel 18 van de wet van 26 juni 1990 dan daartoe een afzonderlijke bepaling in een afzonderlijk uitvoeringsbesluit te creëren (zie ook randnr. 14 van onderhavig advies).

76. Artikel 23 van het ontwerpbesluit preciseert dat de wijze waarop de verantwoordelijke voor de uitvoering van de vrijwillige behandeling onder voorwaarden kennis geeft van zijn beslissing dat dergelijke behandeling niet langer nodig is. In navolging van wat hiervoor onder randnr. 18 van onderhavig advies werd uiteengezet, biedt de loutere vermelding van de niet nader gedefinieerde kenmerken als "*op traceerbare wijze via enig communicatiemiddel*" een relatief beperkte meerwaarde.³⁰

77. Ook de uitdrukkelijke vermelding dat de verantwoordelijke voor de uitvoering van de vrijwillige behandeling daarbij als verwerkingsverantwoordelijke optreedt (wat eigenlijk duidelijk is bij lezing van de wet van 26 juni 1990) biedt weinig meerwaarde. De Autoriteit neemt er evenwel akte van.

78. Artikelen 24 en 25 van het ontwerpbesluit herhalen voorts enkel wat artikel 19 van de wet van 26 juni 1990 ook reeds vermeldt.

B.13. Kennisgevingen bij de beëindiging van de beschermingsmaatregel – artikel 21 van de wet van 26 juni 1990

79. Artikel 21 van de wet van 26 juni 1990 voorziet dat bij de beëindiging van een beschermende observatieregule de vrederechter kan beslissen dat de betrokken minderjarige aan een andere persoon wordt toevertrouwd dan voorheen.

80. De herhaling in artikel 26 van het ontwerpbesluit dat de kennisgeving van deze beslissing van de vrederechter per gerechtsbrief gebeurt (door de griffier) evenals de uitdrukkelijke aanduiding van (het directiecomité van) de betrokken rechtbank als verwerkingsverantwoordelijke (wat eigenlijk duidelijk is bij lezing van de wet van 26 juni 1990) bieden weinig meerwaarde. De Autoriteit neemt er evenwel akte van.

81. Artikel 26 van het ontwerpbesluit herhaalt voorts enkel wat artikel 21 van de wet van 26 juni 1990 ook reeds vermeldt.

B.14. Kennisgevingen van het vonnis dat verpleging in een familiale omgeving of instelling vereist – artikel 23 van de wet van 26 juni 1990

³⁰ Een eenvoudige vermelding van de relevante kenmerken op het vlak van communicatie wordt, in het licht van leesbaarheid en voorzienbaarheid, beter toegevoegd aan artikel 19 van de wet van 26 juni 1990 dan daartoe een afzonderlijke bepaling in een afzonderlijk uitvoeringsbesluit te creëren (zie ook randnr. 14 van onderhavig advies).

82. Artikelen 28 en 29 van het ontwerpbesluit beperken zich hier tot verwijzing naar, respectievelijk, hoofdstukken 2 en 3 van het ontwerpbesluit. De Autoriteit verwijst terzake naar voormelde bemerkingen onder, respectievelijk punten *B.2* en *B.3*. van onderhavig advies.

B.15. Kennisgevingen van het vonnis of arrest gewezen in hoger beroep of van het ontbreken van een vonnis of een arrest – artikel 30 van de wet van 26 juni 1990

83. Artikel 30 van de wet van 26 juni 1990 beschrijft de wijze waarop hoger beroep kan worden ingesteld, evenals de kennisgevingen door de griffier die daarmee gepaard gaan.

84. De herhaling in artikel 30 van het ontwerpbesluit van deze taak voor de griffier evenals de uitdrukkelijke aanduiding van (het directiecomité van) de betrokken rechtbank als verwerkingsverantwoordelijke (wat eigenlijk duidelijk is bij lezing van de wet van 26 juni 1990) bieden weinig meerwaarde. De Autoriteit neemt er evenwel akte van.

85. Ook de verwijzing in artikel 31 van het ontwerpbesluit naar artikel 780 van het Gerechtelijk Wetboek (betreffende de inhoud van een vonnis), lijkt overbodig, nu deze bepaling hoe dan ook onverkort van toepassing is.

86. Artikel 32 van ontwerpbesluit voegt voor de kennisgevingen van het beschikkend gedeelte van het vonnis of arrest, waarvan sprake in artikel 30, §4, derde lid, van de wet van 26 juni 1990, aan de daarin gepreciseerde nabije omgeving van de persoon met een psychiatrische aandoening, enkel toe dat deze "*per post of, in voorkomend geval, langs elektronische weg*" gebeuren. Zulks zou eenvoudigweg aan artikel 30, §4, derde lid, van de wet van 26 juni 1990 kunnen worden toegevoegd, wat de leesbaarheid, het goed begrip en de voorzienbaarheid ten goede zou komen.

OM DEZE REDENEN

de Autoriteit,

herhaalt het belang van het doorvoeren van een algemene herziening van de wet van 26 juni 1990 teneinde deze in zijn geheel (in het bijzonder op het vlak van de kennisgevingen en op het vlak van het register waarvan sprake in artikel 10 van de wet van 26 juni 1990) in overeenstemming te brengen met de vereisten van de artikel 22 van de *Grondwet*, artikel 8 EVRM en artikel 6.3 van de AVG (randnrs. 5, 10, 11, 13 en 25 tot 28);

adviseert om het uitbrengen van het ontwerpbesluit te heroverwegen en gebeurlijk te vervangen door een punctuele aanvulling van de wet van 26 juni 1990 zoals in onderhavig advies aangegeven (randnrs. 14, 36, 37, 43 en 86);

is van oordeel dat, in voorkomend geval, minstens volgende aanpassingen zich opdringen in de tekst van het ontwerpbesluit:

- eenduidige en uniforme definiëring en afbakening van de termen 'onmiddellijk', 'op traceerbare wijze', 'via de snelste communicatiemiddelen' en 'via enig communicatiemiddel' (randnrs. 18, 39, 46, 50, 54, 58, 63, 67, 71 en 76);
- precisering van het 'uniek identificatienummer' (randnr. 21);
- schrapping van artikel 11 in afwachting van een duidelijk wetgevend kader voor het register, met bijzondere aandacht voor de welbepaalde doeleinden (randnrs. 28 en 48);
- schrapping van artikel 13 in afwachting van een duidelijk wetgevend kader voor het register, met bijzondere aandacht voor de welbepaalde doeleinden (randnrs. 28 en 52).

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Cédrine Morlière, Directrice